

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 428
Din data de 30.09.2015

Dosar nr.: 113/2015

Petiția nr.: 1249/18.02.2015

Petent: T. N. D., N. S. I., V. M., R. I., D. A.

Reclamat: Compania Națională de Căi Ferate „CFR”

Obiect: refuzarea acordării permisului și certificatului de mecanic pentru trenuri de întreținere a infrastructurii

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. T. N. D.,

I.1.2. N.S. I., domiciliul ales în

I.1.3. V. M., R. I., domiciliul ales în

I.1.4. D.A., domiciliul ales în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

I.2.1. Compania Națională de Căi Ferate „CFR”, București, B-dul Dinicu Golescu, nr. 38, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 1249/18.02.2015 petenții se consideră discriminați prin refuzarea acordării permisului și certificatului de mecanic pentru trenuri de întreținere a infrastructurii de către partea reclamată

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin intermediul adresei înregistrată la CNCD sub nr. 1249/05.03.2015 au fost citați petenții pentru termenul stabilit de consiliu la data de 23.03.2015. La termen, petenții s-au prezentat.

3.3. Prin intermediul adresei înregistrată la CNCD sub nr. 1747/05.03.2015 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de consiliu la data de 23.03.2015. La termen, partea reclamată s-a prezentat.

3.4. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 1249/18.02.2015, petenții susțin că sunt angajați pe postul de mecanic mașini grele de cale pentru trenuri ce asigură lucrări de întreținere a infrastructurii feroviare și conform fișei postului aceștia îndeplinesc atribuții și au responsabilități similare cu cele ale mecanicilor de locomotivă. Aceștia susțin că participă periodic la examenele medicale și psihologice, la verificări și examinări privind competența profesională și siguranța circulației ca și mecanicii de locomotivă.

4.1.1.1. Petenții consideră că, pe baza celor menționate anterior, pot îndeplini cerințele necesare pentru obținerea permisului și a certificatului de mecanic pentru trenurile de întreținere a infrastructurii, lucru care le este refuzat de conducerea societății. Aceștia consideră refuzul ca fiind o restrângere a drepturilor conferite de legislația în vigoare.

Petenții atașează înscrisuri la dosar.

4.1.2. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. 3695/27.05.2015, petenții susțin că prin intermediul sesizării au solicitat înlăturarea stării de discriminare instituită prin culpa angajatorului, care nu a respectat dispozițiile legale și nu a stabilit un unitar pentru toate categoriile de personal care îndeplinesc atribuții similare, atât în privința deservirii utilajelor din dotarea stațiilor, cât și la garantarea siguranței circulației pe calea ferată.

Susțin că, anterior anului 2001, atât mecanicii de locomotivă, cât și mecanicii de mașini grele de cale ferată, beneficiau de acordarea grupei a I-a de muncă și că, în prezent, aceștia desfășoară aceleași atribuții în domeniul siguranței transportului feroviar. Consideră că sunt discriminați, deoarece ambele categorii de salariați desfășoară aceleași activități pentru care este obligatoriu să aibă aceeași pregătire profesională.

Petenții susțin că toate aceste deficiențe în activitatea angajatorului conduc la o stare de discriminare între aceștia și colegii acestora.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin intermediul înscrisului nr. 14/2/g/965/20.03.2015, înscris depus la CNCD la termenul de audieri din data de 23.03.2015, partea reclamată susține că petenții sunt salariați ai societății pe funcția de „mecanic mașini grele de cale”. Aceasta arată ce este cuprins în fișa de post a petenților și explică CNCD ce trebuie să cuprindă certificatul pe care îl solicită petenții, certificat care autorizează mecanicii de locomotivă să conducă în cadrul uneia sau mai multora dintre anumite categorii de trenuri/locomotive.

4.2.1.1. Partea reclamată susține că în conformitate cu dispozițiile legale, pentru certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din țara noastră, trebuie să existe un echilibru între formarea teoretică și cea practică; formarea asistată de calculator trebuie acceptată pentru învățarea individuală a regulilor operaționale, pentru semnalarea problemelor, etc.

Reclamata explică faptul că utilizarea simulatoarelor, deși nu este obligatorie, poate fi utilă pentru formarea eficientă a mecanicilor și explică și procedura care trebuie îndeplinită pentru dobândirea de cunoștințe privind rutele.

4.2.1.2. Aceasta susține că autoritatea competentă este Autoritatea de Siguranță Ferovieră Română din cadrul Autorității Feroviare – AFER, obligația certificării mecanicilor de locomotive revenind acestei autorități; susține că, până în prezent, nu a fost dispus un Ordin al Ministrului Transporturilor, care să cuprindă procedura pentru obținerea permisului de mecanic de locomotivă.

Menționează că mecanicii existenți la CNCF CFR SA dețin autorizații pentru exercitarea funcției de mecanic, mecanic ajutor, mecanic mașini grele cale emise de AFER.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul constată că prin sesizarea introdusă, petenții acuză un tratament discriminatoriu materializat prin refuzul angajatorului de a le permite obținerea permisului și certificatului de mecanic pentru trenurile de întreținere a infrastructurii.

5.2. În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.4. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Curtea a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995).

5.6. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

5.7. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „*Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.*”).

Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] „*pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu*” [...]);

5.8.

Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petenților li s-a încălcat un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu interzis, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate. În acest sens, Colegiul reține că dreptul încălcat, în opinia petenților, este dreptul la promovare profesională, iar criteriul care a stat la baza tratamentului diferit, de asemenea, în opinia petenților, este cel de profesie, mecanici mașini grele de cale – mecanici de locomotivă, fără o justificare obiectivă.

Comparabilitatea avută în vedere de petenți este cea legată de colegii săi și susțin că în conformitate cu fișa postului aceștia îndeplinesc atribuții și au responsabilități similare cu cele ale mecanicilor de locomotivă

Aceștia se consideră discriminați, deoarece ambele categorii de salariați desfășoară aceleași activități pentru care este obligatoriu să aibă aceeași pregătire profesională

5.9. Diferențierea nu reprezintă discriminare dacă pentru această diferențiere există o justificare obiectivă (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 3: [...] „*în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare*”).

5.10. Justificarea obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare.

Compania Națională de Căi Ferate „CFR” susține că, pentru certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din țara noastră trebuie să existe un echilibru între formarea teoretică și cea practică. Arată și ceea ce cuprinde fișa de post a petenților și explică ce trebuie să cuprindă certificatul pe care îl solicită petenții, certificat care autorizează mecanicii de locomotivă să conducă în cadrul uneia sau mai multora dintre anumite categorii de trenuri/locomotive.

5.6. Sub acest aspect, Colegiul trebuie să stabilească dacă cele două categorii de personal, mecanici mașini grele de cale – mecanici de locomotivă, pot fi așezate pe poziție de egalitate în prezenta situație/speță și astfel să se stabilească existența unei comparabilități, element fundamental pentru existența unei fapte de discriminare.

Colegiul director reține că petenții nu au aceleași fișe de post ca și colegii acestora cu care se compară

5.7. Privind atribuțiile și responsabilitățile similare cu cele ale mecanicilor de locomotive, Colegiul director trebuie să analizeze situația comparabilă. Astfel, fără a face o analiză a profesiilor în cauză, Colegiul reține că actele necesare (fișele de post, certificatul care autorizează mecanicii de locomotivă să conducă în cadrul anumitor categorii de trenuri sau locomotive), în baza cărora aceștia pot conduce locomotivele reprezintă condiția desfășurării acestei meserii. Astfel spus, pentru a putea conduce locomotivele, petenții trebuie să îndeplinească aceleași condiții (să obțină un certificat pentru autorizare)

5.8. Colegiul nu poate reține incidența art.1 alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată, în fapt neexistând o situație comparabilă.

5.9. Referitor la obiectul prezentei spețe, tratamentul diferit nu poate fi analizat de Colegiu datorită lipsei unei situații comparabile, cazul celorlalți angajați neîntreținând condițiile de analogie cu situația petenților. La două situații diferite se pot aplica tratamente diferite.

5.10. În consecință, Colegiul director consideră că reclamatul a oferit o justificare obiectivă, arătând că este nevoie de un certificat care autorizează mecanicii de locomotivă să conducă anumite categorii de trenuri/locomotive.

Colegiul director constată că petenții nu se află în situație similară cu ceilalți angajați și prin urmare nu există o situație de diferențiere între situații analoage, conform celor arătate la punctele de mai sus.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință ,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta nu intră sub incidența art. 2 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, în sensul neîntreținerii elementelor constitutive, respectiv o situație comparabilă.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

DINCĂ Ilie – Membru

GHEORGHIU Luminița – Membru

JURA Cristian – Membru

MANOLE Petre Florin - Membru

POPA Claudia – Membru

Redactat și întocmit P.F.M./B.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP